

**Szymon Łukowski Quintet
feat. Hannes Riepler
Hourglass**

Hevhetia 2017

Muzyka: ●●●●○
Realizacja: ●●●●●

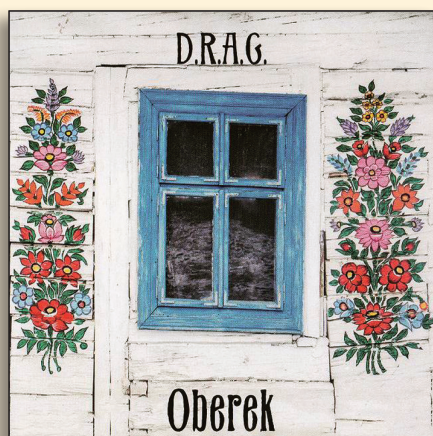
Na kolejną autorską płytę kwintetu saksofonisty Szymona Łukowskiego czekaliśmy ponad dwa lata. Przez ten czas w składzie zespołu zaszła spora zmiana. Trąbkę zastąpiła gitara, na której gra austriacki wirtuoz Hannes Riepler.

W procesie tworzenia nagrań uczestniczyli wszyscy wykonawcy. Poza utworami Łukowskiego, w programie znajdziemy tematy przygotowane przez wibrafonistę Dominika Bukowskiego, wspomnianego Hannesa Rieplera i kontrabasistę Pawła Urowskiego.

Na „Hourglass” lider wykorzystuje saksofony: tenorowy, altowy i sopranowy oraz klarnet basowy. Zwinne solówki gitary, przeplatane głosem saksofonu, są wspierane partiami wibrafonu, odgrywającego tu rolę przypisaną zazwyczaj fortepianowi. Efektowne partie perkusji Sławka Koryzno dodają brzmieniu mocy.

Od czasu debiutu Szymon Łukowski bardzo się rozwinął. Obok „Hourglass” trudno przejść obojętnie. ■

Robert Ratajczak

**D.R.A.G.
Oberek**

Audio Cave 2017

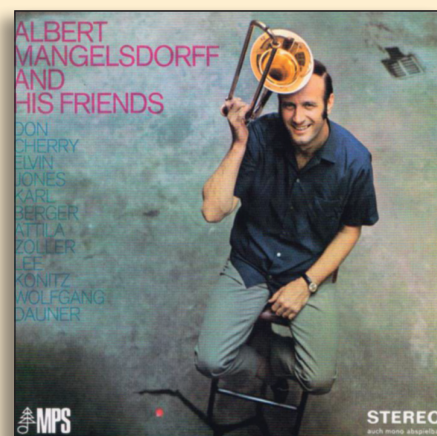
Muzyka: ●●●●○
Realizacja: ●●●●○

Płytę nagrano na żywo w opolskim Studio M. Zarówno jej okładka, jak i tytuł sugerują, że mamy do czynienia z muzyką ludową. Nie jest to dalekie od prawdy, aczkolwiek pod szyldem D.R.A.G. kryją się muzycy kojarzeni z jazzem: skrzypaczka Dominika Rusinowska, pianista Mateusz Gawęda oraz Jakub Mielcarek (kontrabas) i Józef Rusinowski (perkusja). Powstały w 2014 roku zespół traktuje tradycyjne melodie ludowe jako pretekst do improwizacji i nawiązań do muzyki jazzowej lat 60.

Instrumentem wiodącym są skrzypce. Solistka gra z jazzowym feelingiem. Nie traci przy tym ludowego liryzmu i zachowuje pierwotną stylistykę tematów z Lubelszczyzny, Podlasia, Śląska czy tradycyjnych pieśni weselnych.

Ciekawe opracowania sześciu tradycyjnych melodii odsłaniają potencjał kwartetu. Mimo że jazz inspirowany polskim folklorem jest formułą w ostatnim czasie dość często eksploatowaną, „Oberek” wnosi do niej prawdziwy powiew świeżości. ■

Robert Ratajczak

**Albert Mangelsdorff
Albert Mangelsdorff
and his Friends**

MPS 2017 (1969)

Muzyka: ●●●●●
Realizacja: ●●●●●

Katalog niemieckiej wytwórni MPS Records jest systematycznie wzbogacany płytami wydawanymi na bazie oryginalnych taśm analogowych. Reedycji w formie 180-gramowych longplayów oraz ich odpowiedników na CD doczekało się wiele, od lat niedostępnych, pozycji z dorobku muzyków jazzowych. Jednym z tytułów tego ekskluzywnego cyklu jest album genialnego puzonisty Alberta Mangelsdorffa, pierwotnie wydany w 1969 roku.

Nagrania pochodzą z bardzo kreatywnego okresu artysty. Mangelsdorff śmiało eksperymentował wtedy z różnymi formami wypowiedzi.

Zaskakujące duety z trąbką, perkusją, wibrafonem, gitarą, saksofonem i fortepianem odsłaniają ogromną fantazję puzonisty oraz jego zdolność odnajdywania się w rozmaitych formułach brzmieniowych.

Staranna rekonstrukcja analogowego zapisu pozwoliła zachować przyjemne, ciepłe brzmienie. Dzięki szerokiej bazie stereo i naturalnej dynamice, nagrania sprzed kilkudziesięciu lat brzmią rewelacyjnie.

Podobnie jak inne reedycje historycznych tytułów w katalogu MPS-u, tak i ten wyposażono w bogatą dokumentację, obejmującą notę z pierwszego wydania longplaya oraz reprodukcję metryczki oryginalnej taśmy-matki. ■

Robert Ratajczak